

Ὁ παρελθὼν θαλάσσιος πόλεμος ἀπέδειξε παραπλὺ τὴν κατὰ προαίρεσιν καὶ δυνασικὴν κρήσιν τῶν τε Ἀγγλῶν καὶ τῶν Γάλλων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐσεβάσθησαν μήτε φυσικὰ δίκαια, μήτε πραγματικὰς συνθήκας, ἀλλ' ἔκαμαν καθὼς τοῖς ἐφάνη καλὸν κατὰ τὰς τυχούσας καιρικὰς περιστάσεις.

Οἱ πολλοὶ καὶ καλοὶ διώρυγες, καὶ οἱ ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἔκτατος πλεῖστοι ποταμοὶ, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των βαθύα εἰς τὴν θηρὰν, αὐξάνουσιν ὑπερβολικὰ τὴν ναυτιλίαν. Πρὸς τέτοις πάσχει ἡ ναυτιλία κατὰ πολλὰ ἐκ τῶν συνεχῶν τελωνίων, καὶ ἐκ τῶν δικαίων τῆς ἐκφορτίας (), τὰ ὅποια σώζονται ἀπὸ πολὺν καιρὸν παρὰ τὰς ὠραιότερας ποταμὸς μάλιστα τῆς Γερμανίας, καὶ διὰ τὴν τῶν Ἡγεμόνων ἰδιοκέρδειαν θέλει μένει ἐτι πολλὰς χρόνους.

Περὶ τῆς Ἀβαρίας.

§. 16.

Περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τῆς ὀνόματος ἄχρι τούδε δὲν εἶναι σίμφωνοι οἱ πεπαιδευμένοι. Νομίζουσι δέ τινες, ὅτι παράγεται ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς λέξεως Average, (τ. ε. λογαριασμός κατὰ διάμετρον).

Ἀβαρία σημαίνει γενικῶς λογαριασμὸν ἐπάνω εἰς τὴν ζημίαν, ἢ τις δύναται νὰ ἐπισυμβῇ εἰς τι πλοῖον καὶ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας πραγματείας κατὰ τινὰ θαλασσοπορίαν. ἔτι δὲ ἐπάνω εἰς τὰ ἀναγκαίως γινόμενα ἔξοδα πρὸς διατήρησιν καὶ ἐσφάλειαν τῶ πλῆ, τῶ πλοῖου καὶ τῶν πραγματειῶν.

§. 17.

Ἡ ἀβαρία εἶναι τριῶν εἰδῶν: Α' ἡ κοινὴ καὶ συνήθης ἀβαρία. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει τὰ συνήθη ἔξοδα, τὰ γινόμενα ἐν τινὶ ταξειδίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὰς ποταμὸς, εἰς τὰς λιμένας κ. τ. λ. Β. γ. Ὅλα τὰ ἐξοδουόμενα χρήματα πρὸς κοινὸν ὄφε-

*) Stapelgerechtigkeit.. ἰδὲ σελ. 62.

ὄφελος τῆ πλοῖς καὶ τῆ φορτίς. ὡς ἔξοδα τῶν λιμένων, τέλη (δόσιματα) διὰ τῆς φανὸς ἢ φάρου¹⁾, διὰ τὸ ῥίψιμον τῆς ἀγκύρας, διὰ τῆς ὁδηγῆς (πιλότας), διὰ τὰ ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης σημεῖα²⁾, διὰ τὰ πορθμεῖα, διὰ τὰ γεφύγια, διὰ τὰς ἐπιλοιμῖνας σαθμῆς³⁾, διὰ τὰ σήμαντρα⁴⁾, καὶ διὰ τὰς διαταγὰς. Ἐπι λογαριάζονται εἰς αὐτὴν καὶ τὰ γινόμενα ἔξοδα εἰς τὰ φρέρια, εἰς τὴν συνόδευσιν (Convoy) κ. τ. λ. Τὴν μικρὰν ἀβαρῖαν ἐπιφορτίζονται οἱ μέτοχοι τῆ πλοῖς καὶ οἱ ναυλωταί, οἱ μὲν πρώτοι ἐν τρίτον, οἱ δὲ τελευταῖοι δύο τρίτα.

§. 18.

Β. Ἡ μεγάλη καὶ ἔκτακτος ἀβαρῖα εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποῖαν λογαριάζεται πᾶσα ζημία συμβαίνουσα ἐν ἀνάγκῃ καὶ κινδύνῳ, ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ, τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, γενομένη μὲ σκέψιν βαθεῖαν τῆ διοικητῆ καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῆ πλοῖς, πρὸς ἀπάντησιν τῆς ὀλικῆς ἀπώλειας τῆ πλοῖς καὶ τῆ φορτίς. Αἴται εἶναι βλάβαι ἀποβλέπεσαι πρὸς διατήρησιν τῆ ὀλις.

¹⁾ Φανοὶ ἢ φάρου λέγονται αἱ εἰς ὑψηλὴς πύργους διατηρούμεναι φωτῖαι εἰς τὰ παραθαλάσσια καὶ εἰς τὰς εἰσοδοὺς τῶν λιμένων, διὰ νὰ βλέπωσι μακρόθεν τὰ παραπλέοντα ἢ εἰσορμῶντα πλοῖα καὶ νὰ ὁδηγῶνται εἰς τὴν εἰσοδὸν, ἢ νὰ προσέχωσι διὰ τινὰ κίνδυνον ὑφάλων πετρῶν, σκοπέλων ἢ ἀβαθῶν (ρεχῶν).

²⁾ Τὰ σημεῖα αὐτὰ λέγονται κοινῶς σιαμανδῦραι, γίνονται δὲ ἕτοις δένυσον εἰς ἓνα πῖθον (βαρέλιον), ἢ κομματίον καταρτίς, ἢ ἄλλο ξύλον ἐν μακρῷ σχοινίον, καὶ εἰς τὴν ἄκρην αὐτῆ ἐν τμήμα σιδήρου, καὶ τὸ βυθίζουσι εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ὁ πῖθος ἢ τὸ ξύλον νὰ μείνη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διὰ νὰ φαίνεται μακρόθεν, σημεῖον κεκρυμμένον τινὸς κινδύνου, οἷς ὑφάλων πετρῶν, ἀβαθῶν (ρεχῶν) κ. τ. λ. Δι' αὐτὰ τὰ σημεῖα, διατηρούμενα διὰ τῆς ἐξουσίας, ἀπαιτεῖται τέλος τι (δόσιμον) κατὰ τῶν πλεόντων. Αὐτὸ τὸ τέλος λέγεται Γαλλοῖσι Droite de Balise ἢ Droite de Tonne. ὑπὸ δὲ τῶν Ἀγγλων καὶ λοιπῶν Γερμανικῶν ἔθνῶν Baacken ἢ Backen. Τὰ αὐτὰ σημεῖα βάλλονται καὶ ὅταν μείνη τις ἀγκυρα εἰς τὸ βάθος κοπέντος τῆ σχοινίς, διὰ νὰ ἠμπορέσωσιν ἔπειτα κατ' ἄλλην εὐκαιρίαν νὰ τὴν ἐκβάλωσι. ³⁾ Τὰς Καραντίνας.

⁴⁾ Σήμαντρα (Signal), λέγονται τὰ δεδομένα σημεῖα ἐκ τινος πλοῖς, διὰ κανονίον, πυρῶν καπνῶ κ. τ. λ. πρὸς ἄλλα πλοῖα, ἢ πρὸς τὴν κερταὴν δι' ἀνάγκην, ἢ εἰδησιν τινά.

ὄλε. Εἰς αὐτὰς συναριθμῶνται κυρίως, ὅλα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ῥιπτόμενα πράγματα πρὸς ἐλάφρωσιν τῶ πλοῖοις, ὅταν τὸ πλοῖον εἶναι πολλὰ βαθέα καὶ ἐκ τούτου κατακτῆται εἰς κίνδυνον. Πᾶσα ζημία γενομένη διὰ τῶ καθίσματος τῶ πλοῖοις εἰς τὴ ἄμμον, διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν καταρτίων καὶ τῶν σχοινίων, διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τῶ πλοῖοις ἀπὸ τῆς σκοπέλης καὶ ἀβαθῆ (ρίχα), διὰ τῆς ἀποφυγῆς τῆς σερεᾶς (Prangen)¹, διὰ τῆς εἰσορμησεως εἰς τινα λιμένα τῆς ἀνάγκης, διὰ τῆς ἐν αὐτῷ διορθώσεως τῶ πλοῖοις, διὰ τῆς ἀκινήσεως, ἐξ αἰτίας βιαίης ἐμβριβάσματος (Embargo)², ἢ κινδύνου ἐκ τῶ ἐχθροῦ, διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τῶ πλοῖοις καὶ τῶ φορτίου ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν πολεμίων, ἢ διὰ τῆς ὑπερασπίσεως ἐναντίον ἐχθρικής προσβολῆς. Ἡ μεγάλη ἀβάρια λοιπὸν θεμελιῶται ἐπάνω εἰς τὰ ἐπόμενα κυριώτερα ἄρθρα.

1) Τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς μέγαν κίνδυνον. Αὐτὸς ὁ κίνδυνος ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀπλῶς κατὰ φαντασίαν, ἀλλὰ τρώντι πρὸ ὀφθαλμῶν.

2) Ἡ ἐμβολή (χύσις), ἢ ἄλλη ἀπαραίτητος ζημία πρέπει νὰ γίνηται μὲ ὀρθὴν σκέψιν. Ὁ διοικητὴς λοιπὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ῥίπτῃ εὐθύς πραγματείας εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ συμβουλευῆται δι' αὐτὸ μὲ τῶ ἀνθρώπους τῶ.

3) Ὅλα αὐτὰ τὰ βίαια καὶ λυπηρὰ μέσα πρέπει ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ νὰ βάλλωνται εἰς πράξιν, διὰ νὰ λυτρωθῆ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, ἢ καὶ νὰ ἐλαττωθῆ ὅσον εἶναι δυνατὸν ἢ ἐκ αὐτῷ βλάβη.

Ὁ διοικητὴς ἔχει πρὸς τέτοις νὰ φυλάξῃ καὶ ἄλλαν χρῆν
ἐν τῶ

¹) Ὅταν τὸ πλοῖον, διὰ νὰ μὴ πλησιάσῃ εἰς τὴν σερεᾶν, εἰς τὰ ἀβαθῆ, ἢ εἰς τῶ σκοπέλης, πλέει πλησίον τῆς ἀνεμοζάλης ἐξ ἀνάγκης κατὰ τι διάστημα καιροῦ, διὰ τῆς βίας τῶν κυμάτων, τὰ ὅποια κτυποῦσιν εἰς τὸ σῶμά τῶ, προξενεῖται πάντοτε μεγάλη βλάβη εἰς τὰ κατάρτια, πανία καὶ σχοινία, τούτο λέγεται Prangen.

²) Embargo, σημαίνει ἐμπόδιον τῶ πλοῖοις ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῆ πρὸς μετακόμισιν πολεμικῆς ὕλης, ἢ στρατιωτῶν ἐν καιρῷ πολέμου, ἐνίοτε δὲ ἐμποπίζει μία ἐξουσία τὰ πλοῖα ἄλλης ἐξουσίας, μὲ τὴν ὅποιαν εὐρίσκεται εἰς πόλεμον, δι' ἄλλα πλοῖα ἢ πράγματα τῶν ὑπηκόων τῆς, εὐρισκόμενα εἰς τὸν τόπον τῆς πολεμικῆς ἐξουσίας.

ἐν τούτῳ, ἦσαν τὰ ῥίπτη πρῶτον τὰ βαρύτερα καὶ ὀλιγωτέρας τιμῆς πράγματα, καὶ νὰ κρατῆ ἀκριβές ἡμερολόγιον ἐπάνω εἰς τὸτο.

Ἡ μεγάλη ἀβαρία ἐπιφορτίζεται εἰς ὅλας τὰς μετόχους τῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων, καὶ μάλιστα κατὰ ἀναλογίαν τῆς τιμῆς τῶν ἑκάστω ἀνήκοντος φορτίων, καὶ τῶν μεριδίων, ὅπερ ἕκαστος ἔχει εἰς τὸ πλοῖον.

§. 19.

Γ' Ἡ κατὰ μέρος ἀβαρία. Εἰς αὐτὴν ἀνήκει πᾶσα ζημία, ἢ τις δὲν ἠμπορεῖ νὰ συναριθμηθῆ μῆτε εἰς τὴν μεγάλην μῆτε εἰς τὴν μικρὰν ἀβαρίαν, π. χ. ὅταν τι πράγμα βλάβηται εἰς τὰς ἀνεμοζάλας διὰ τῶν νερῶν τῆς θαλάσσης, ἢ διὰ τινος ἐξωτερικῆς βίας, ὅταν πλοῖόν τι καθίσῃ εἰς τὰ ἀβαθῆ, καὶ ἐκ τούτου, ἔχι δὲ ἐκ τῶν μέσων, τὰ ὅποια καταβάλλονται διὰ νὰ ἐλευθερωθῆ, βλάπτεται, ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἀρπάσωσι τι ἐκ τῶν πλοίων, ἔτι καὶ τὰ εἰς ἐδέτερα πλοῖα εὐρισκόμενα καὶ ἀφαιρέμενα ἀπηγορευμένα πράγματα, ἢ ἡ γινομένη βλάβη διὰ τῶν κτυπημάτων τῶν ἀνέμων, διὰ τῆς παραπλεύσεως ἄλλων πλοίων ¹) κ. τ. λ. ὅλα αὐτὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατὰ μέρος ἀβαρίαν, ὡς ὁ κύριος τῶν πραγμάτων ὀφείλει νὰ ἐπιφορτισθῆ τὴν ζημίαν τὴν γενομένην εἰς τὸ πράγμα τὸ. Δὲν συνεισφέρει ὅμως τι εἰς ἀποπλήρωσιν τῆς ζημίας, τὴν ὅποιαν πάσχουσιν ἄλλοι συμμετοχοὶ τῶν φορτίων κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον. Ἐὰν δὲ ἐξασφαλισατο τὰς πραγματείας κατὰ τὸ εἶκος, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ζημίαν παρὰ τῶν ἐξασφαλισῶν.

§. 20.

Ὅταν τι πλοῖον κάμῃ τὴν μεγάλην ἀβαρίαν ²), ὀφείλει νὰ

¹) Ἡ παράπλευσις γίνεται ἔτις ὅταν τι πλοῖον κεῖται ἐν τῷ λιμένι εἰς τὰς ἀγκύρας, καὶ ἄλλο πλοῖον διαβῆ πλησίον τὸ ἢ πείσῃ ἐπάνω τὸ, καὶ τὸ βλάβῃ, τὴν ζημίαν αὐτὴν ἐπιφορτίζεται τὸ κείμενον πλοῖον, ὡς γενομένην ἐξ ἀπροσεξίας τὸ.

²) Ὅταν δηλ. πάθῃ τιαύτας ζημίας, αἱ ὅποια ἀνάγονται εἰς τὴν μεγάλην ἀβαρίαν.

να εισορμίση εἰς τὸν τυχόντα πρῶτον λιμένα τῆς ἀνάγκης, καὶ ἐκεῖ ναὶ κρινολογήσῃ κατὰ τὸ δέον, τὴν ἣν ἔπαθε ζημίαν. Ἀὕτη ἡ εἰδοποίησις γίνεται δι' ἀνθρώπων δημοσίων ἐμπεισιευμένων, τ. ε. δι' ὑποκειμένων τῷ Κριτηρίῳ.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι, μήτε ἠμπορεῖ κυρίως ναὶ εἶναι ἔργον τῷ διοικητῷ τῷ πλοῖε καὶ τῶν διαφόρων μετόχων τῷ φορτίε καὶ τῷ πλοῖε, τὸ ναὶ διατάξωσι καὶ ναὶ διανέμωσι τὴν γεγονυῖαν ζημίαν, διὰ τῆτο ἔγινε, τὸ ἐλάχιον εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν Ἀγορὰν, τὸ ὑπέρρημα τῷ λογαριασῷ (Dispalcheurs), τ. ε. ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅς τις κάμνει τὸν λογαριασμὸν τῶν γενομένων ἀβαριῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸν τῆς μεγάλης ἀβαρίας. Τῆτο τὸ ὑπέρρημα ὅμως, εἰς ἄλλας μεγάλας ἐμπορευομένας πολιτείας εἶναι ἠνωμένον μὲ ἄλλας ὑποθέσεις, π. χ. μὲ τὰς τῷ Ναυαρχείε (Ἀδμιραλιτᾶς), τῷ Κονσολάτε κ. τ. λ. καὶ αὐτοὶ διορίζουσιν ἕνα ἄνθρωπον ἐκ τῶν διαφόρων μελῶν των, ὅς τις διατάττει τὸν λογαριασμὸν.

Εἰς τοιαύτους λογαριασμὸς ἐπάνω εἰς τὰς θαλασσίους ζημίας (Dispalche) χρησιμεύει ὡς ἀπόφασις τῆς πρώτης ἐνστάσεως¹). Ἐὰν δὲ εἰρεθῶσιν ἐν αὐτῇ προφανῆ σφάλματα ἐκ παραδρομῆς, ἔπεται ὅτι δύνανται ναὶ γένωσιν ἐξαιρέσεις κατ' αὐτῆ.

§. 21.

Περὶ δὲ τῆς τύπε, ἐνθα πρέπει ναὶ διατάττηται ὁ τῆς ἀβαρίας λογαριασμὸς γεννῶνται εἰσέτι φιλονεικία, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἔτι ὅλοι κατὰ πάντα σύμφωνοι εἰς τῆτο. Ἐκ τῶν νομικῶν τινες θέλωσιν, ὅτι ναὶ ἀνοιγῆται ὁ λογαριασμὸς ἐκεῖ, ὅπε ἐξ ἀνάγκης εἰσώρμησε τὸ πλοῖον, ἢ εἰς τὸν διορισμένον αὐτῷ τόπον. Οἱ πλείοτεροι ναυτικοὶ νόμοι ὅμως συμφωνῶσιν εἰς τὴν τελευταίαν γνώμην. Τὸ νέον νομικὸν τῆς Πρωσίας λέγει περὶ τῆτο αὐτολεξεί, ὅτι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλ-
λιμε-

¹) Πρώτη ἐνστάσις (Instanz) εἶναι τὸ Κριτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον δίδεται ἡ ἀγωγή κρίσεως τινὸς πρῶτον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ ναὶ μεταβῆ εἰς ἀνώτερον, ἕως τῆς τελευταίας ἐνστάσεως, ὅπου γίνεται καὶ ἡ τελεία ἀπόφασις.

λιμενίζει (ἀράζει) ὁ διοικητὴς τῆς πλοῖς ἀφ' ἑπάθῃ τὴν ἀβαρίαν, ὀφείλει μὲν νὰ δεῖξῃ τὴν ζημίαν, καὶ νὰ ζητήσῃ μαρτυρικὸν περὶ τῆς, πλην μετὰ τὴν εἰς τὸν διορισμένον τόπον ἀφίξίν τε, πρέπει νὰ παραδώσῃ εἰς τὰ ἐκεῖ Κριτήρια τὴν ἢν ἔπαθεν ἀβαρίαν.

Τῆτο δὲ εἶναι καὶ μᾶλλον ὀρθότερον, διότι ἐν πλοῖον δύναται εἰς τὰ μοναδικὰ ταξειδία τε νὰ κάμῃ πλειοτέρας ἀβαρίας. Ἡ συνεισφορά, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ κάμῃ τὸ φορτίον εἰς αὐτὴν, δὲν ἢμπορεῖ νὰ διορισθῇ μὲ βεβαιότητα πρότερον, εἰ μὴ ἀφ' ἑ ἔλθῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν διορισμένον τόπον τε. Διὰ τῆτο ὁ τελευταῖος τόπος γίνεται ὁ μόνος καὶ ἀναγκαῖος τόπος πρὸς τελείαν διάταξιν τῆς λογαριασμῆς. Διότι ἂν ἤθελεν ἀνοιχθῆναι πρότερα τις ἀβαρία εἰς ἄλλον τόπον, καὶ πρὸ τῆς τέλους ὅλες τῆς ταξειδίας ἐπισυμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον νέον τι συμβεβηκὸς, τὸ πρότερον ἀνοιγμα τῆς λογαριασμῆς τῆς ἀβαρίας ἤθελε μὲν ἀνωφελὲς καὶ μάταιον.

§. 22.

Εἰς τὸ ἀνοιγμα τῆς λογαριασμῆς τῆς ἀβαρίας εἶναι ἀναγκαῖον ἔτι νὰ σημειώσωμεν, ὅτι δὲν ἢμπορεῖ τις νὰ βιάσῃ τὸς μετόχους τῆς πλοῖς, τὸς παραλαμβάνοντας τὸ φορτίον, ἢ τὸς ἐξασφαλιστὰς (σιγερυδόρους), νὰ δεχθῶσιν ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, τὸν διοινηγμένον λογαριασμὸν τῆς ἀβαρίας κατὰ τινὰ ἄλλον κανόνα, καὶ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν διορισμένον, καὶ κατὰ τὸς νόμους αὐτῆς καὶ συνηθείας. Πρὸς τέτοις δύναται μὲν νὰ διαταχθῇ ὁ λογαριασμὸς τῆς ἀβαρίας εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν διορισμένον· ἐξακέεται ὁμως, ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς πλοῖς καὶ ὁ ναυλωτὴς συνεβιβάσθησαν πρότερον μεταξύ των, ὅτι εἰς περιπτώσεις ἀβαρίας, δέχονται νὰ εἶναι ὑποκείμενοι εἰς τὸς νόμους καὶ ἔθιμα τῆς διορισμένης τόπου. Διότι ὅλαι αἱ ἀποδείξεις (Connaissance), εἰς ὁποιοῦνδήποτε τόπον ἐκδίδονται, ἔχουσι τὴν συνήθη περίληψιν ταύτην:

„Εἰς τὸν διορισμένον τόπον μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν φορτισθέντων πραγμάτων, νὰ πληρωθῇ ὁ ναῦλος καὶ ἡ ἀβαρία κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς θαλάσσης.

Φ

Μ'

Ἐὖλον τῆτο ἢ τοσῆτον κοινῆ ὅσον ἀναγκαῖα θαλάσσιος συνήθεια εἶναι, ὅτι εἰς τὸν ἀναλογισμὸν τῆς μεγάλης ἀβαρίας οἱ νόμοι καὶ τὰ ἔθιμα τῆ διωρισμένε τῶπε πρέπει νὰ χρησιμεύωσιν ὡς γενικὸς κανὼν.

§. 25.

Τὸ ἀνοίγμα τῆς μεγάλης ἀβαρίας γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλεθον τρόπον:

Ὁ διοικητῆς ὀφείλει νὰ παρασῆσῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπε ἀνοίγεται ὁ λογαριασμὸς τῆς ἀβαρίας, τὸ μετὰ πάσης ἀκριβείας σημειωθὲν ἡμερολόγιόν τε, ἐν ᾧ ἐμπεριέχεται λεπτομερῶς ὅλον τὸ δυσύχημα. Αὐτὸς καὶ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ἀνθρώποι τε πρέπει νὰ ἐπικυρώσωσι δι' ὄρκου τὴν περὶ ὧν λέγουσιν ἀλήθειαν. Ἐπειτα πρέπει νὰ ἀποδειχθῆ, α. ὅτι τὸ πλοῖον καθ' ὄν καιρὸν ἐπλευσεν, ἦτον κατὰ τὴν ναυτικὴν χρῆσιν ἐν πληρεστάτῃ καλῇ καὶ σερεᾷ καταστάσει. β. ὅτι τὸ ἐπισυμβῆν τῷ πλοίῳ δυσύχημα προῆλθε μόνον ἐκ τῆς βίας τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ κλύδωνος, καὶ ἐχὶ ἐκ παραμελείας τινὸς ἀνθρώπου, καὶ γ. ὅτι τὸ πλοῖον εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἦλθεν, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ ἠμπορέσῃ νὰ πλεύσῃ πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν, χωρὶς νὰ διορθωθῆ πρότερον, καὶ ὅτι ἀνάγκη ἦτον, πρῶτον νὰ ἐκφορτισθῆ.

Τῆτε γενομένε καταγράφονται ὅλαι αἱ ἐν τῷ πλοίῳ εὑρισκόμεναι πραγματεῖαι κατὰ τὰς τιμάς των. Ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ῥιφθέντων, καὶ τῶν διὰ τὴν πολλὴν βλάβην των, εἰς τὴν μεγάλην ἀβαρίαν ἀναγομένων πραγμάτων, διορίζεται ἢ καθὼς ἠγοράσθησαν, ἢ κατὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τῆ διωρισμένε τῶπε, ἢ, καθὼς συνήθως γίνεται, κατὰ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποῖαν (εἰὰν τὰ πράγματα εἶναι ἐξησφαλισμένα) ἐσημείωσαν ἐπ' αὐτὰ οἱ ἐξασφαλισαί. Αἱ δὲ βεβλαμμένοι, σωζόμεναι δὲ ἔτι πραγματεῖαι πρέπει νὰ συνεισφέρωσι καθ' ἣν ἔχουσιν ἔτι τιμὴν.

Ἀφ' ἑ λοιπὸν καταγραφῆ ἢ τιμὴ ἐκάστου πράγματος καὶ ἐξ αὐτῶν γένῃ μία ποσότης, εἰς τὴν ὁποῖαν συναριθμεῖται ὁμοίως καὶ ἢ τότε τιμὴ τῆ πλοῖε, καὶ λογαριασθῆ ὁ ναῦλος, συνά-

πτον-

πτόνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς μίαν ποσότητα ὅλα τὰ γε-
 νόμενα ἔξοδα, ἢ τε συμβάσα καὶ ἤδη ἐκτιμηθεῖσα ζημία εἰς τὸ
 πλοῖον καὶ εἰς τὸ φορτίον. Ἡ ποσότης τῆς τιμῆς τῶν πραγμα-
 τεῶν καὶ τῆ πλοῖς ἔσω ἐξ ὑποθέσεως 100000 γροσίων, διαιρε-
 θήτω δὲ αὕτη εἰς 10 πραγματεντὰς κατὰ διαφορὰς ποσότητας,
 π.χ. ὁ Α' ἐφόρτισεν εἰς τὸ πλοῖον πραγματείας ποσότητος
 2000 γροσίων, ὁ Β' 6500 γρ. ὁ Γ' 20000 γρ. ὅλη δὲ ἡ γενο-
 μένη ζημία συμποσῆται εἰς 10000 γρόσια, ὅθεν λέγω, αἱ 100000
 γρ. ἔπαθον ζημίαν 10000 γρ., ὅπερ ἐστὶ 10 εἰς τὰ ἑκατόν. ὁ Α'
 λοιπὸν, ὅς τις ἔχει νὰ λαμβάνῃ 2000 γρόσια ἐκ τῶν 100000 γρ.
 πρέπει νὰ συνεισφέρῃ 200 γρόσια εἰς τὴν μεγάλην ἀβαρίαν, καὶ
 ὁ Β' ὅς τις ἔχει 6500 γρ. ἐν αὐτῷ, 650 γρ. καὶ καθεξῆς. Κατ'
 αὐτὸν τὸν τρόπον λογαριάζεται ἡ ἀβαρία τῆ πλοῖς καὶ τῆ φορ-
 τῆς, ὥστε εἰς τὴν ζυγοσαθμίαν (μπιλάντζον) πρέπει νὰ ἔλθωσιν
 εἰς τὸ ἓν μέρος πάλιν 100000 γρόσια, καὶ εἰς τὸ ἄλλο 10000.

Περὶ τῆ ναυτικῆ δανείας 1).

§. 24.

Ἐν πλοῖον κατὰ τινὰ διεξοδικὸν πλῆν, εἶναι ὑποκείμενον εἰς
 ἄπειρα δυσυχήματα, καὶ ἀναγκάζεται νὰ μεταχειρισθῇ τὰ χρή-
 ματα, ὅσα φέρει μεθ' ἑαυτῆ πρὸς διόρθωσίν τε ἢ κατ' ἄλλας
 τρόπους, διὰ νὰ μὴ ἐμποδισθῇ εἰς τὸν δρόμον τε. Ἡμπορεῖ
 λοιπὸν νὰ χρειασθῇ νὰ κῆμῃ πάλιν μεγάλα ἔξοδα, διὰ νὰ ἐξα-
 κολυθῆσῃ τὸν δρόμον τε, χωρὶς νὰ ἔχη τὰ εἰς τῆτο ἀναγκαῖα
 χρήματα. Εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἀναγκάζεται ὁ διοικητῆς
 νὰ

Φ 2

1) Τὸ ναυτικὸν δάνειον λέγεται Γερμανισὶ Bodemerey, τὸ ὁποῖον κατὰ
 τὴν ἔτυμολογίαν τε σημαίνει δάνειον ἐπὶ τὸ ἔδαφος, τ. ε. ἐπὶ τὴν τι-
 μὴν τῆ πλοῖς ἡμεῖς, τὸ λέγομεν κοινῶς ταξιδιὰτικόν. Πολλοὶ
 ἄνθρωποι εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν με-
 ταχειρίζονται αὐτὸ τὸ δάνειον ὡς κύριον ἐπιτήδευμα, καὶ ἀπολαμ-
 βάνουσι μεγάλα κέρδη, ἐπειδὴ ἕδεις πολιτικὸς νόμος τῆς ἀπαγο-
 ρεύει ἀπὸ τῆ νὰ ζητῶσιν ὑπερόγκως τόκους.

νά δανεισθῆ ἡ χρήματα ἐπὶ τὴν τιμὴν τῆς πλοῖς, καὶ τότε λέγε-
ται, ὅτι τὸ ἔτος εἰς ὑποθήκην δοθέν πλοῖον, εἶναι ἐπιφορτισμέ-
νον μὲ ναυτικὸν δάνειον. Τὸ μεταξὺ τῆς λαμβάνοντος καὶ τῆς
διδόντος τὸ ναυτικὸν δάνειον ἐκδιδόμενον συμφωνητικὸν, ὀνο-
μάζεται συμφωνητικὸν τῆς ναυτικῆς δανείας ¹), περὶ τῆς ὁποίας
γίνε-

¹) Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι τὸ πάλαι Συγγραφὴ ναυτικῆ. Σοῖζεται ἐν
τοῦτον συμφωνητικὸν ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτε παραγραφῆν λόγῳ τοῦ
Δημοσθένους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ λέξεως ἔτος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ.

„ Ἐδάνεισεν Ἀνδροκλῆς Σαήτιος, καὶ Νάυσικράτης Καρύσιος, Ἀρτέμωνι
„ καὶ Ἀπόλλοδώρῳ, Φασιλήταις, ἀργυρίῳ δραχμῶν τρισχιλίας Ἀθή-
„ νηθεν εἰς Μένδην, ἢ Σκιώνην, καὶ ἐντεῦθεν εἰς Βόσπορον. εἰάν
„ δὲ βύλωνται τῆς ἐπ' ἀριστερὰ μέγροι Βορυσθένος, καὶ πάλιν Ἀ-
„ θήναζε, ἐπὶ διακοσίαις εἴκοσι πέντε τὰς χιλίας. εἰάν δὲ μετ'
„ Ἀρκιῦρον ἐκπλεύσωσιν ἐκ τῆς πόντου ἐφ' ἱερὸν, ἐπὶ τριακοσίαις
„ τὰς χιλίας, ἐπὶ οἴνῳ κεραιίοις μενδαίοις τρισχιλίοις. ὅς πλε-
„ σείται ἐκ Μένδης, ἢ Σκιώνης, ἐν τῇ εἰκοσῶρῳ, ἢν Ἰβλήσι-
„ ος ναυκληρεῖ. ὑποτιθέασι δὲ τὰυτα, ἕκ ἀφείλοντες ἐπὶ τέτοις
„ ἄλλῳ ὑδενὶ ὑδὲν ἀργύριον, ἕδ' ἐπιδανείσονται καὶ ἀπάξουσι τὰ
„ χρήματα, τὰ ἐκ τῆς πόντου ἀντιφορτισθέντα, πάλιν Ἀθήναζε ἐν τῷ
„ αὐτῷ πλοίῳ ἅπαντα. σωθέντων δὲ τῶν χρημάτων Ἀθήναζε,
„ ἀποδώσωσιν οἱ δανεισάμενοι τοῖς δανείασαι, τὸ γιγνόμενον ἀργύ-
„ ριον κατὰ τὴν Συγγραφὴν, ἡμερῶν εἴκοσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἔλθωσιν
„ Ἀθήναζε, ἐντελὲς, πλήν ἐκβολῆς, ἢν ἂν οἱ συμπλοὶ ψηφισάμενοι
„ κοινῇ ἐκβάλλωνται, καὶ ἂν τι πολεμίοις ἀποτίσωσι τῶν ἄλλων ἄ-
„ πάντων ἐντελὲς. καὶ παρέξουσι τοῖς δανείασαι τὴν ὑποθήκην ἀνέ-
„ παφον κρατεῖν, ἕως ἂν ἀποδώσι τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ
„ τὴν Συγγραφὴν. εἰάν δὲ μὴ ἀποδώσιν ἐν τῷ συγκεκριμένῳ χρόνῳ,
„ τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείασαιν ἐξέσω ὑποθεῖναι, καὶ ἀποδόσθαι
„ τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. καὶ εἰάν τι ἐλλείπη τῆς ἀργυρίας, ὃ δεῖ γενέσθαι
„ τοῖς δανείασαι κατὰ τὴν Συγγραφὴν, κατὰ Ἀρτέμωνος καὶ Ἀπόλλο-
„δώρου ἔσω ἢ πρᾶξις τοῖς δανείασαι, καὶ ἐκ τῶν τέτων ἀπάντων, καὶ
„ ἐγγείων καὶ ναυτικῶν, πανταχῶ, ὅπῃ ἂν ᾧσι, καθάπερ δίκην οὐ-
„ φληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων, καὶ ἐνὶ ἑκατέρῳ τῶν δανει-
„ σάντων, καὶ ἀμφοτέροις. εἰάν δὲ μὴ εἰσβάλλωσι μέιναντες τὴν ἐπὶ
„ κνήνῃ ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐξελόμενοι ὅπῃ ἂν μὴ σίλα
„ ᾧσιν Ἀθηναίοις, καὶ ἐντεῦθεν καταπλεύσαντες Ἀθήναζε, τὴς
„ τόκῃς ἀποδιδόντων τὴς πέρουσι γραφέντας εἰς τὴν Συγγραφὴν.
„ εἰάν δὲ τι ἢ ναῦς πάθη ἀνήκεσον, ἐν ἧ ἂν πλεῖν τὰ χρήματα,

γίνεται μνεία καὶ εἰς τὰς Ῥωμαϊκὰς νόμους (de fenore nanteo), οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουσι τὰς ναυτικοδανείσας ἀπὸ τῆς ναὶ λαμβάνωσιν ἀπερόγκας τόκας εἰς τοῖστον δάνεισμα.

§. 25.

Δὲν εἶναι ὁμῶς πάντοτε ἡ τῆς ναυτικῆς δανείσ αιτία, τὸ ναὶ βιασθῆναι τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ χειμῶνος καὶ δυσυχημάτων, ναὶ καταφύγη εἰς τινὰ λιμένα τῆς ἀνάγκης, διὰ ναὶ διορθωθῆναι ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐξαρκούντων εἰς τῆτο τῶν χρημάτων τε ναὶ χρειασθῆναι ναυτικὰ δάνεια. Τὸ ναυτικὸν δάνειον ἠμπορεῖ ναὶ ληφθῆναι εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, ἐξ ἧς μέλλει ναὶ ἀρχίσῃ τὸ πλοῖον τὸν δρόμον τε. Διότι ὑποθέτω, ὅτι διοικητῆς τις βλέπει περιστατικὸν τι ὠφέλιμον, ναὶ κερδήσῃ καλὸν ναῦλον, τὸ πλοῖον τε ὁμῶς ἔχει χρεῖαν ἐτι διορθώσεως, προτῆς δυνηθῆναι ναὶ ἐκπλεύσῃ, μὴ ἔχων δὲ τὰ εἰς τῆτο ἀναγκαῖα χρήματα, θέλει κάμει βέβαια πολλὰ καλὰ, ἐὰν ἀγωνισθῆναι ναὶ δανείσθῃ παρὰ τινος χρήματα ἐπάνω τῆς πλοῖοσ τε, διὰ ναὶ κερδήσῃ ἐκ τῆς προσφερομένης ὠφελίμης περιστατικῆς.

§. 26.

Δύνανται δὲ καὶ ἐπάνω εἰς πραγματείας ναὶ ληφθῶσι δάνεια ναυτικὰ, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ ἀγοράζονται καὶ λαμβάνονται εἰς τὸ πλοῖον, ὅτι ὅταν φθάσωσιν εὐτυχῶς εἰς τὸν διωρισμένον τόπον ναὶ πληρωθῶσι. Τῆτο τὸ εἶδος τῆς ἐμπορίας ἀνήκει κυρίως εἰς τὸ τῆς τίχης ἐμπόριον. Ὁ διοικητῆς τῆς πλοῖοσ ὁμῶς μὲ τὸ δάνεισμα τῶν πραγματειῶν ἔχει ναὶ καταβάλλῃ μεγάλην προσοχήν, καὶ πρέπει ναὶ ὑποχρεώσῃ τὸ πλοῖον τε, ἢ τὴν ἀλίμην ἐν μέρος αὐτῆς εἰς ναυτικὸν δάνειον, πρὶν λάβῃ χρήματα ἐκ τῶν πραγματειῶν. Πρέπει ναὶ ἠξεύρῃ πρότερον, ἂν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ θέλει ναὶ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον ἠμπορεῖ ναὶ

πω-

„σωτηρία ἔσω τῶν ὑποκειμένων. τὰ δὲ περιγεγόμενα, κοινὰ ἔσω τοῖς
 „δανείσασι“ κυριώτερον δὲ περὶ τῆτον, ἄλλο μὴδὲν εἶναι τῆς Συγ-
 „γραφῆς. Μάρτυρες, Φορμίων Πειριεύς, Κηφισόδωρος Βοιω-
 „τιος, Ἡλιόδωρος, Πιτθεύς.

πωλήσῃ πραγματείας κατὰ τὴν διορισμένην τιμὴν ἐν τῇ καταγραφῇ (φατέρᾳ), ἢ ἀποδείξῃ τῷ φορτίῳ. Ὁ ἠθεις ναύτης ὅμως δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια εἰς τὸτο, καὶ ποτὲ νὰ μὴ δανείζηται πλεονέστερα χρήματα, ἀλλὰ μόνον ὅσα χρειάζεται διὰ μεγάλην ἀνάγκην τε.

§. 27.

Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐνδεχόμενον, ὅτι ὁ τῷ πλοῖσι διοικητῆς ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ ναυτικὰ δάνεια εἰς πολλὰς τόπας, χωρὶς νὰ εἶναι τῶντε βεβιασμένος εἰς τὸτο, δυνάμενος νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν μετόχων τῷ πλοῖσι, διὰ τὸτο οἱ νόμοι πρὸ πολλῆς διέταξαν, ὅτι αὐτὸς δὲν ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ ναυτικὰ δάνεια εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ διατρίβουσιν οἱ μέτοχοι τῷ πλοῖσι. Ἐὰν δὲ αὐτοὶ εὐρίσκονται μακρὰν, ὁ διοικητῆς ὀφείλει νὰ ζητήσῃ, νὰ εὕρῃ τὰς ἀνταποκριτὰς αὐτῶν, οἳ τινες εἴτε εἰς πῖσιν τῶν μετόχων, εἴτε εἰς τὴν τῶν ναυλωτῶν, δίδουσιν αὐτοπροαιρέτως τὰ ἀναγκαῖα χρήματα, ἢ λαμβάνουσιν παρὰ τῷ διοικητῇ τῷ πλοῖσι καμπιάλας ἐκδομένης πρὸς τὰς μετόχους καὶ τὰς ναυλωτὰς, διὰ τὰς ὁποίας δίδουσι χρήματα. Ἐν ὅσῳ ἐν ὁ διοικητῆς δύναται νὰ βοηθῆθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην τε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν πρέπει κατ' εἰκόνα λόγον νὰ λάβῃ ναυτικὸν δάνειον, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸ πάντοτε πρέπει νὰ δίδονται μεγαλήτεροι τόκοι, ἐν ᾧ δὲ ἄλλα χρήματα, ἅπερ λαμβάνονται διὰ καμπιάλων, πολλάκις πληροῦνται μόνον τὸ προμήθευτρον (προβιζιόν).

§. 28.

Ἐπειδὴ τὸ ναυτικὸν δάνειον λογαριάζεται εἰς τὴν μεγάλην ἀβαρίαν, καὶ κατ' ὃν τρόπον ἐνεργεῖται τὴν σήμερον ἢ πραγματεία, τό, τε πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, τὰ ὁποῖα ταξειδεύουσιν διὰ θαλάσσης, ἐξασφαλίζονται, ἔπεται, ὅτι τὸ ναυτικὸν δάνειον ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐξασφαλίσεις (σιγασραδόρους), οἳ τινες ὀφείλουσιν νὰ δεχθῶσι τὴν ἐκ τῆς γενομένης ζημίας. Αἱ συντροφίαι ὅμως τῆς ἐξασφαλίσεως εἶναι συνθεμέναι ἀπὸ πολλὰ μέλη, οἳ ὁποῖοι εἶναι ὅλοι μεγάλοι πραγματευταί, καὶ ἢ ἀνταπόκρισις των ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς ξένας μεγάλας καὶ μικρὰς ἐμπορικὰς

ρακὰς πόλεις καὶ εἰς ὅλας τὰς λιμένας. Διὰ τὸτο μεταχειρίζονται τὴν πρόνοιαν διὰ τὸ λαμβάνειν ναυτικὸν δάνειον, διορίζοντες εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰς τὰς τόπους, τινὰ τῶν ανταποκριτῶν των, νὰ δώσῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐξασφαλισμένα, ἂν ἤθελαν ἐμβῆ εἰς τὸν λιμένα, ὅπως αὐτὸς κατοικεῖ, καὶ νὰ λογαριάσῃ τὰ γενόμενα ἔξοδα δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δύνανται νὰ προλάβωσι ζημιώδη τινὰ ναυτικὰ δάνεια, καὶ τὸτο φυλάττεται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας.

§. 29.

Ἐνίοτε συμβαίνει, λαβόντος ἤδη τῆ ναύτε ναυτικὸν δάνειον ἐπάνω τῆ πλοίου τε, τὸ αὐτὸ πλοῖον ἀρχίζον πάλιν τὸν δρόμον τε, νὰ πέσῃ ἐκ δευτέρου εἰς τοιαύτας συμφορὰς, ὥστε ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ ἄλλον λιμένα τῆς ἀνάγκης, διὰ νὰ διορθωθῇ ἐκεῖ πάλιν. Ὁ δὲ διοικητὴς τῆ πλοῖου λαβὼν χρεῖαν καὶ ἐκεῖ τῶν ἀναγκαίων χρημάτων, δὲν ἔχει ἄλλον τρόπον νὰ τὰ εὔρῃ, εἰ μὴ διὰ δευτέρου ναυτικῆ δανείου ἐπάνω τῆ πλοίου τε. Ἐν μηδεμίᾳ αἰτίᾳ ὁμοῦ δὲν πρέπει ὁ διοικητὴς νὰ δανείζηται πλείονα χρήματα, εἰ μὴ ὅσον τιμᾶται τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, ἢ δι' ὅσα ἐξασφαλίσθησαν· διότι οἱ μέτοχοι καὶ οἱ ἐξασφαλισαὶ δὲν ὑποχρεῦνται διὰ πλειότερα, καὶ ὁ διοικητὴς ἀπολογεῖται μόνος εἰς τὸν δόντα τὸ ναυτικὸν δάνειον, δι' ὅσα ἔλαβε πλείονα. Ἐὰν τὸ πλοῖον κατ' ὁδὸν ἐβλάβῃ τόσον, ὥστε ἢ τιμὴ τε νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ διορθωτικά, δὲν πρέπει ὡσαύτως νὰ λαμβάνηται ἐπ' αὐτὸ πλεον ναυτικὸν δάνειον. Διότι ἂν ἔπειτα τὸ πλοῖον κατενοδωθῇ εἰς τὸν διορισμένον τόπον τε, πρέπει νὰ ἐπισραφῇ εἰς τὰς δύο ναυτικὰς δανεισὰς ἢ δανεισθεῖσα ποσότης, τὸ ὅποῖον δὲν ἤθελεν εἶναι ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παρητεῖτο τὸ πλοῖον εἰς τὸν πρῶτον δανεισὴν.

§. 30.

Ἀφ' ἔφθάσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν διορισμένον τόπον τε, οἱ κύριοι αὐτῆ ἢ οἱ ἐξασφαλισαὶ ὀφείλῃσι νὰ πληρώσωσι τὰ ναυτικὰ

τικά δάνεια χωρίς τινος προφάσεως εἰς τὸν ἐν τῷ γράμματι τῆς ναυτικῆς δανείας συμφωνηθέντα καιρὸν.

Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον ἀπωλεσθῆ ἢ ἀρπασθῆ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, καὶ γένη δημοσίον (κομισκαρισθῆ), οἱ ναυτικοδανεισταὶ χάνουσιν ὅλα, καὶ δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσι παρ' ἐδενός τι πρὸς ἀποζημιώσιν των. Διότι αὐτοὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν τὸν κίνδυνον διὰ τῆς ἀσυνήθους ὑπερόγκης τόκης, τῆς ὁποίας ἤθελον λάβει, ἂν τὸ πλοῖον κατευόδετο εἰς τὸν διωρισμένον τόπον τε.

Αἱ ὁμολογίαι τῆς ναυτικῆς δανείας δύνανται νὰ γυρωθῶσι καὶ νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλας, οἱ ὁποῖοι ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν νόμων ἀνσηρότητα ἔχουσι τὸ δίκαιον νὰ λάβωσι τὰ δανεισθέντα χρήματα.

§. 31.

Πρὸς σαφήνειαν προσίδημι ἐδὼ ἐν σχέδιον καθὼς συνηθίζεται εἰς τὸ ἐμπόριον.

Συμφωνητικὸν ναυτικῆς δανείας ἐπάνω εἰς πλοῖον.

Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης Βαλλότας ἀπὸ Μαρσιλίαν κύριος σὺν θεῷ τῆς πλοῖς με, καλαμένε Ἐλισσάβετ, μεγέθους 5000 κεντηναρίων, κειμένε τανῦν εἰς τὸν παρόντα λιμένα ἔτοιμον νὰ ἐκπλεύσῃ μετὰ τὸν πρῶτον δεξιὸν ἄνεμον, (ὃν δώῃ ὁ Κύριος) διὰ Κάδιξ, ἐνθα εἶναι ὁ διωρισμένος μοι τόπος τῆς ἐκφορτίσεως, ὁμολογῶ διὰ τῆς παρόντος, ὅτι ἔλαβον παρὰ τῆς κυρίας Γεωργίας Δηχάρη 5000 λίβρας ναυτικὸν δάνειον καὶ κυρίας τύχας τῆς θαλάσσης ἐπάνω τῆς προκειμένης σώματος τῆς πλοῖς με καὶ τῆς σκευῆς αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον ἤδη τὸ διοικῶ, αἱ ὁποῖαι τύχαι τῶν ἐν θαλάσσει κινδύνων, καὶ τὸ ναυτικὸν δάνειον λαμβάνουσι τέλος μετὰ 24 ὥρας, ἀφ' ἧ ῥιφθῆ ἢ ἀγκυρα εἰς τὸν λιμένα τῆς Κάδιξ. Τὴν ῥηθεῖσαν ποσότητα τῶν 5000 λιβρῶν μετὰ τῆς προσθήκης τῆς

τῆ τόκῳ αὐτῶν δια τὰς τύχας τῆς θαλάσσης πρὸς 8 τὰ ἑκατὸν, ὑπόσχομαι, ἐὰν τὸ ῥηθὲν σῶμα τῆ πλοῖς φέρῃ τοσούτον εἰς τὴν ξηρὰν, νὰ τὴν πληρώσω εἰς καὶ ἀ συνήθη νομίματα ἄνευ ἐξόδων καὶ ζημίας, εἰς τὸν κύριον Φίλιππον Βρέραν, ἢ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς, μετὰ 8 ἡμέρας ἀφ' ἧς φθάσῃ τὸ πλοῖον εἰς τοὶ ῥηθέντα διωρισμένον τόπον. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆ παρόντος, ὑποχρεῶ πρῶτον τὸ προῤῥηθὲν πλοῖόν μου καὶ τὴν σκευὴν τῆς, καὶ δεύτερον ἑμαυτὸν καὶ τὰ κτήματά μου τόσον τὰ παρόντα ὅσον καὶ τὰ μέλλοντα, κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, καθυποβάλλων αὐτὰ πρὸς πραγματικὴν ἐκπλήρωσιν ὑπὸ τὴν δυναστείαν πάντων τῶν ἐξουσιασῶν, τῶν Λυλῶν, τῶν Κριτῶν καὶ Κριτηρίων, ἐπὶ παραιτήσῃ πάντων ὅσα ἤθελον εἶναι εἰς τῆτο ἐναντία. Παραιτῆμαι πρὸς τῆτοις καὶ ἀπὸ τὸ δίκαιον, τῆ μὴ εἶναι δευτὴν ἐδεμίαν γενικὴν παραιτησὶν μὴ προηγεμένης τινὸς εἰδικῆς. Πρὸς ἔνδειξιν τῆς ἀληθείας ὑπέγραψα ἰδιοχείρως τρεῖς ὁμολογίας τῆ ναυτικῆς δανείας τῆς αὐτῆς περιλήψεως, ἐξ ὧν μιᾶς πληρωθείσης, αἱ λοιπαὶ μένεσιν ἄκυροι.

Ἐδόθη ἐν Μαρσιλία τῆ 26 Μαρτίς 1816.
 Ἰωάννης Βαλλότας.

Συμφωνητικὸν ναυτικῆ δανείας ἐπάνω εἰς πραγματείας.

Ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος δηλοποιῶ καὶ ὁμολογῶ διὰ τῆ παρόντος, ὅτι ἔλαβον παρὰ τῆ κυρίῃ Λεονάρδῳ Ζαβήρῳ ἐν Σμύρῃ 2000 γρόσια εἰς ναυτικὸν δάνειον καὶ τύχην τῆς θαλάσσης, ἐπάνω εἰς τὰς ἀκολέθους πραγματείας, ἧτοι 20 κίβας σῦκα, 50 κίβας λειμόνια καὶ 50 πίθες (βαρέλια) σαφίδας, ἐν τῷ πλοίῳ καλλεμένῳ Βελλόνα, τὸ ὁποῖον διοικεῖται ὑπὸ τῆ διοικητῆ Ἰωσήφ Τάφ, καὶ ἤδη κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ταύτης ἔτοιμον νὰ πλεύσῃ μετὰ τὸν πρῶτον δεξιὸν ἀνεμον (ὃν δῶῃ ὁ κύριος) εἰς Τριέσιον, ἐνθα θέλει εἶναι ἡ τελεία ἐκφόρτισις. Ἰπόσχομαι δὲ νὰ πληρώσω τὴν ῥηθείσαν ποσότητα τῶν 2000 γροσίων μετὰ τῆ τόκῳ αὐτῶν δια τὸν κίνδυνον ἢ τὴν τύχην τῆς θαλάσσης πρὸς 10 τὰ ἑκατὸν, συμποσέμενα ὅλα γρόσια 2200, ἐὰν αἱ ῥηθεῖσαι πραγματεῖαι φέ-

X

ρωσι τόσα εἰς τὴν ξηρὰν, εἰς τὸν κύριον Δημήτριον Βάρεα, ἢ εἰς τὴν διαταγὴν τε, δια τῆς κυρίας Ἰωάννης Σύρε, μετὰ τὸ κατευόδιον τῶν ῥηθειςῶν πραγματειῶν εἰς Τριέσιον. Πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν ὑποχρεῶ εἰ μόνον τὰς ἀνωτέρω καταγεγραμμένας πραγματείας, ἀλλὰ καὶ ἑμαυτὸν, καὶ χωρὶς τινος ἰξαιρέσεως καθυποβάλλω ὑπὸ τὴν δυναστείαν πραγματικῆς ἐκπληρώσεως πάντων τῶν ἐξουσιασῶν, τῶν Αὐλῶν, τῶν Κριτῶν καὶ τῶν Κριτηρίων, παραιτῆμενος ἀπὸ πᾶσαν καὶ ἐκάστην ἐξαίρεσιν ἤδη ἐπινοηθεῖσαν, ἢ εἰς τὸ ἐξῆς ἐπινοηθησομένην, ἐξαιρέτως ἀπὸ τὸν κανόνα, τῆ μὴ ἔχειν χώραν τὴν γενικὴν παραιτήσιν μὴ προηγησαμένης τινὸς ἐιδικῆς.

Πρὸς πλείονα βεβαιώσιν ὑπέγραψα περὶ τῆς δύο ἀπαραιτήτων ὁμολογίας ναυτικῆς, τῆς μιᾶς δὲ πληρωθείσης ἢ ἄλλη μένει ἄκυρος.

Ἐδόθη ἐν Σμύρῃ τῇ α' Μαΐου 1816.

Ἰωάννης Σταπέλιος.

Περὶ τῶν ἐξασφαλίσεων (σιγερῶν).

§. 52.

Αἱ ἐξασφαλίσεις ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνήκουσιν ἐξαιρέτως εἰς τὰ βοηθήματα τῆς ἐμπορίας. Πολλὰ εἶδη τῆς ἐμπορίας σημαντικὰ ἤθελον παύσει ἂν εἶλεπον αὐταὶ, καθότι ὁ πραγματευτῆς δὲν ἤθελε τολμήσει πολλάκις ἂν ἔχῃ τὸ πᾶν, τελευτήσων ὅμως τὸ πλεῖον μέρος τῆς περιουσίας τε, νὰ τὸ καθυποβάλλῃ κατὰ τι ἐπιχείρημα διὰ θαλάσσης εἰς κίνδυνον παντελῆς ἀπωλείας. Ἐξ ὅτων δὲ εὐρίσκονται ἐξασφαλισαὶ ἰδιωτικοὶ, καὶ ὀλόκληροι συντροφίαι, δύναται νὰ ἐμπιστεῖσθαι πᾶσαν τὴν χρηματικὴν τε περιουσίαν εἰς ἓν μόνον πλοῖον, ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν τε ἡμπορεῖ νὰ εὖρη ὑποκείμενα ἀσφαλῆ, τὰ ὅποια ἀναδέχονται τὸν κίνδυνον τῆς ἐνδεχομένης ζημίας, ἢν δύναται νὰ πάθῃ τό, τε πλοῖον καὶ τὸ φορτίον καθ' οἷόν δὴ τινὰ τρόπον. Ἡ ἐξασφάλις λοιπὸν εἶναι συμφωνητικὸν τι, κατὰ τὸ ὅποιον εἰς μόνον ἢ πολ-

ἢ πολλοὶ ὁμοῦ δέχονται ἐφ' ἑαυτὸς τὴν ζημίαν, ἣν δύναται νὰ πάθῃ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον, ἢ τὸν κίνδυνον τῆς παντελῆς αὐτῶν ἀπωλείας.

§. 53.

Εἶναι φανερόν ἐκ τούτου, ὅτι πᾶς ἐξασφαλιζόμενος ὀφείλει νὰ θεωρῇ, ὅτι οἱ ἐξασφαλισαὶ αὐτῷ πρέπει νὰ εἶναι ἄνθρωποι μὲ ἱκανὰ κεφάλαια, ἵνα πληρώσωσι τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ πάθῃ εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον. Διότι ὁ κίνδυνος εἶναι πάντοτε μέγας, καὶ διὰ τούτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐτῷ δίδεται αὐτοῖς ἡ ἀμοιβή, ἣ τις λέγεται ἐξασφάλιστρον (πραίμιον). Τὸ γράμμα δὲ ἐν ᾧ περιέχεται πᾶσα ἡ ἐξασφάλισις, ὀνομάζεται πόλιτζα ἐκ τῆς Λατινικῆς λέξεως, Policere (ὑπισχνῦν), καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ τὸ ὀνομάσωμεν ὑποσχετήριον ἢ ὑποσχετικὸν τῆς ἐξασφάλισεως.

§. 54.

Τὸ ἐξασφάλιστρον διορίζεται εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ διατάσσεται κυρίως κατὰ τὰς ἀκολέθους αἰτίας.

Α'. Ἐάν τὸ πλοῖον εἶναι ἐν καλῇ καταστάσει. Ἐάν εἶναι καινέριον ἢ ἔκαμεν ἤδη πολλὰ ταξείδια. Ἐάν εἶναι καλῶς κατασκευασμένον, καὶ ἂν πλῆθῃ καλῶς. Εἰς αὐτὰ τὰ περιστατικὰ πρέπει νὰ δίδῃ μεγάλην προσοχὴν ὁ ἐξασφαλιστής. Διότι πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἐν πλοῖον ὅταν δὲν ἔχη τι ἐλάττωμα, ἢμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ τὰς πρώτας ἑπτὰ χρόνας εἰς τὰ πλέον μακρονὰ ταξείδια, ὡς π. χ. διὰ τὰς ἀνατολικὰς καὶ δυτικὰς Ἰνδίας. Κατὰ δὲ τὰς ἀκολέθους ἑπτὰ χρόνας ἢμπορεῖ ἀκόμη νὰ πλεύσῃ μεταξὺ τῆς βορείας Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν Μεσόγειον, καὶ εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν. Τὰ ταξείδιά τε ὁμοῦς δὲν πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ τὰς κακὰς καιρὰς τῶ χρόνου, μήτε νὰ διαρκῶσι πολὺν καιρὸν, ἢ δὲ τελευταία περιόδός τε εἶναι τὰ μετὰ ταῦτα ἑπτὰ ἔτη. Τὸ πλοῖον πρέπει βέβαια ἐξ ἀρχῆς νὰ ἦτον πολλὰ ἀχρεῖον, ὅταν μετὰ τὰς δεκατέσσαρας χρόνας δὲν εἶναι πλέον χρήσιμον. Τούτο συμβαίνει τῶντι πολλὰ σπανίως. Ὁ-

μως μόνον τολμηρός τις ναύτης θέλει τολμήσει να κάμη με αὐ-
τὸ μεγάλα ταξείδια, ἀλλ' οἱ κύριοί τε θέλεσι τὸ μεταχειρισθῶ-
σι πολλὰ φρονίμως μόνον εἰς παραλιοπλοΐαν, κατὰ τὰ παραθα-
λάσσια τῆς Εὐρώπης, διὰ τὰ πλέη ἀπὸ ἑνα πλησόμενον λιμένα
εἰς ἄλλον, καὶ νὰ ἤμπορῇ νὰ εὕρισκῃ ἀσφάλειαν εἰς τινὰ λιμέ-
να ἐν ἐκάστῳ κινδύνῳ ἐκ τῆς κλίδωνος κ. τ. λ.

§. 35.

Β. Θεωρεῖται παραπολὺ καὶ ὁ καιρὸς τῆς χρόνου. Οὐδεὶς ἐξα-
σφαλιστὴς θέλει συμφωνήσει μετὰ τὸ αὐτὸ ἐξασφαλιστὴν εἰς τι πλοῖον
τὸ ὁποῖον ἐκπλέει κατὰ τὸ φθινόπωρον τὸν ὀκτώβριον ἢ ἀργό-
τερα, ἐφ' ᾧ ἤθελε συμφωνήσει, ὅταν τὸ πλοῖον ταξειδεύῃ κα-
τὰ τὸ μέσον τῆς Ἀπριλλίης καὶ τὸν Μάϊον, ἢ καὶ ἀργότερα τὸ θέ-
ρος. Ἐξαιρέτως ὅμως δὲν ἀσφαλιζει ὁ ἐξασφαλιστὴς εὐκόλως
πλοῖα, περὶ τῶν ὁποίων ἤμπορεῖ νὰ σομασθῇ, ὅτι κατὰ τὴν
Ἰσημερινὴν τῆς φθινοπώρου ἢ τῆς ἀνοίξεως θέλουσιν εὕρισκονται
εἰς τὰ νερὰ τῆς Εὐρώπης. Ἄν ἤμπορῇ ὅμως νὰ προῦποθέσῃ
τοιῦτόν τι μὲ κάποιαν πιθανότητα, θέλει ζητήσῃ βέβαια ἐξα-
σφαλιστὴν τελευτήσαν 2 εἰς τὰ ἑκατὸν πλεῖον. Ἄντι ἢ αὔ-
ξησις τῆς ἐξασφαλίσεως δὲν εἶναι ὑπερβολικὴ, ἐπειδὴ εἶναι ἀ-
ποδεδειγμένον, ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς καιροὺς δυστυχῶσι τὰ πλείοτε-
ρα πλοῖα, μάλιστα κατὰ τὰ παραθαλάσσια τῆς Εὐρώπης, διό-
τι εἰς αὐτὰ πλησίον εἶναι πολλὰ ἀβαθῆ, σκοπελοὶ, ὕφαλοι κ. τ. λ.
τὰ ὁποῖα εἶναι πολλὰ ἐπικίνδυνα εἰς τὸ πλοῖον. Ὅταν δὲ ἤμ-
πορῇ ὁ ἐξασφαλιστὴς νὰ συμπεράνῃ, ὅτι τὸ πλοῖον θέλει εὐρεθῆ
πρὸ τῶν κακῶν καιρῶν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, θέλει ἀρκεσθῆ εἰς ὀ-
λιγώτερον ἐξασφαλιστὴν. Διότι εἶναι βέβαιον, ὅτι ἐν πλοῖον κα-
λῶς κατεσκευασμένον καὶ σερεὸν, ὅταν κυβερνᾷται ὑπὸ τινος ἐ-
πιτηδεύου διοικητῆ, εἶναι φορτισμένον κατὰ τὸ δέον καὶ ἔχῃ κα-
λὰ σχοινία, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος,
ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν τὸ ρίψωσι τὰ κύματα ποτὲ μὲν εἰς τὸ ὕψος
ποτὲ δὲ εἰς τὸ βάθος, κατὰ τὸ σχῆμά τε θέλει ἔμβῃ πάλιν εἰς
τὸ πρότερον ἰσοστάθμιόν τε.

Γ' Ὁ ἐξασφαλιστὴς θεωρεῖ πρὸ πάντων καὶ τὴν ἀξιότητα τῶν διοικητῶν τῶν πλοίων καὶ τῶν λοιπῶν ναυτῶν, οἵτινες μέλλουσι νὰ κυβερνήσωσι τὸ πλοῖον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει. Καὶ κάμνει πρὸς τῆτοις διαφορὰν μεταξὺ τῶν θαλασσοπορευτῶν ἐθνῶν. Βέβαια θελεῖ δεχθῆ ἑξασφάλιστρον ἐν τὰ ἑκατὸν ὀλιγώτερον, ὅταν ἤξεύρη, ὅτι τὸ διὰ τὰς ἀνατολικὰς ἢ δυτικὰς Ἰνδίας π.χ. διορισμένον πλοῖον διοικεῖται ὑπὸ διοικητῆ Ἀγγλοῦ, παρὰ ὅταν αὐτὸς εἶναι π.χ. Δανός. Τὰ καλῶς διατεταγμένα ἔθνη, τὰ ὑποῖα πραγματεύονται διὰ θαλάσσης, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὰ ἔχοντα σημαντικὸν εὐόλον, ἐπιμελῶνται διὰ καλῶν σχολείων τῆς ναυτικῆς νὰ σχηματίζωσιν ἐπιτηδεῖς ναῦτας, οἱ ὅποιοι γυμνάζονται εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν τέχνην τῆς ναυτιλίας, καὶ χωρὶς ταύτης τῆς μαθήσεως δὲν εὐρίσκουσιν εὐκόλα ὠφέλιμον θέλευσιν εἰς τὴν θάλασσαν.

§. 57.

Πάντη διαφοροετικοὶ εἶναι κατὰ τῆτο οἱ Γερμανοὶ ναῦται ἐν γένει. Ἐν γένει λέγω, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὑπηρετῶντες εἰς Ἀγγλικά ἢ Ἀμερικανικά πλοῖα μὲ τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνυγκαίαν προσοχὴν, ἔχουσι πολλάκις εὐκαιρίαν, νὰ διδαχθῶσι καλῶς τὴν ναυτιλίαν. Ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ διὰ τῆς πλατυθείσης καὶ τελειοποιηθείσης Μηχανικῆς καὶ Ἀστρονομίας ἔλαβεν ἤδη τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι διὰ τῆς πρῶξεως μόνης νὰ γένωσι καλοὶ ναῦται, οἵτινες εἶναι διορισμένοι διὰ τὸ μέγα ἐμπόριον, τὸ ἐνεργούμενον νῦν διὰ πασῶν τῶν θαλασσῶν. Κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν ταύτης τῆς τέχνης δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν κοινὰ μαθηματικὰ γνώσεις. Εἰς τὰς θαλασσίους λιμένας τῆς Γερμανίας ὅμως δὲν εὐρίσκονται μήτε καλὰ βιβλία περὶ Ναυτικῆς μήτε καλὰ ναυτικὰ σχολεῖα. Ἡ πόλις Ἀμβέρργον ἔχει ἐν τοῖστον σχολεῖον, ὅμως δὲν ἐπισκέπτεται ὑπὸ πολλῶν, διότι οἱ ἐκεῖ ναυκλήσοι, διὰ προλήψεις ἀκαταλήπτως δὲν θέλουσι νὰ δεχθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα τῶν μαθητῶν τινὰ, διδαχθέντα εἰς τοιαῦτα σχολεῖα.

Τρόντι εἶναι ἄξιον ἀπορίας, ὅταν αἱ πολιτεῖαι, αἱ ἀκμά-
 ζουσαι

ζεσαι μόνον διὰ τῆς θαλασσίας ἐμπορίας, δὲν φροτιζῶσι, διὰ τρόπων καλῶν καὶ σπεδαίων νὰ ἀποκτήσωσιν ἐπιτηδεῖες ναύτας. Τέτο ἠδύνατο τόσον εὐκολώτερον νὰ ἐνεργηθῆ, ἐὰν οἱ τῶν πλοίων μέτοχοι καὶ οἱ ναυλωταὶ ἤθελαν συμφωνήσωσι, νὰ μὴ διορίζωσιν ἄλλας ναύτας, εἰ μὴ μόνον πεπαιδευμένους. Πόσον σημαντικὸν κέρδος δὲν ἤθελε προέλθῃ ἐκ τῆς γενικῶς διὰ τὸ ἐμπόριον¹).

Κατὰ δυσυχίαν ὅμως πολλάκις συμβαίνει ἔτι, ὅτι ὁ ναύτης ἀφ' ἑ μετὰ τινος ἡμέρας χάσῃ ἀπὸ τὰ ὄμματά τε τὴν σερεάν, κατανατῶ ἐνθὺς εἰς ἀπορίαν, καὶ ζητεῖ ἐνίοτε κατὰ τίχην τὸν διορισμένον τόπον τε.

§. 38.

Ὁ πραγματευτὴς δὲν δίδει πάντοτε τὰς διὰ θαλάσσης σελλομένας πραγματείας τε νὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐκεῖ ὅπε κατοικεῖ, μ' ὅλον ὅπε ἠμπορεῖ, ἀλλὰ παραγγέλλει πολλάκις τὸν ἀνταποκριτὴν τε πρὸς ὃν πέμπει τὸ φορτίον, σέλλων αὐτῷ τὴν ἀπόδειξιν (Connofsement), νὰ λάβῃ εἰς τὸν τόπον τῆς παροικίας τε τὴν ἐξασφάλισιν ἐπάνω εἰς τὰς σελλομένας πραγματείας.

Διάφοροι αἰτίαι ἠμπορεῖσι νὰ τὸν παρακινήσωσιν εἰς τῆτο, ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι αἱ ξέναι συντροφίαι τῶν ἐξασφαλισῶν εἶναι ἀσφαλέςεραι τῶν τῆς πατρίδος τε, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

ἠμπορεῖ ὅμως ἐκ περιστάσεων αἰφνηδῶς μεταβαλλομένων, νὰ μεταβληθῆ καὶ ἡ κατάστασις μιᾶς συντροφίας ἐξασφαλισῶν, ἢ τις ἄχρη τῆδε εὐρίσκετο εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, καὶ νὰ κλίνῃ πρὸς τὸν ἀφανισμόν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ξένος πραγματευτὴς διορίζει νὰ γένη ἡ ἐξασφάλισις διὰ τῆ ἀνταποκριτῆ αὐτῆ, εἰς τῆ ὁποῖα τὴν γνώμην μένει νὰ ἐκλέξῃ εἰς ποίαν συντροφίαν ἐξασφαλισῶν νὰ λάβῃ τὴν ἐξασφάλισιν, δὲν δύναται νὰ εἶναι πάντοτε ἀσφαλῆς διὰ πᾶσαν δυσυχίαν. Διότι ἡ συντροφία ἠμπορεῖ ἐξαίφνης νὰ χρεωκοπήσῃ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἐντόπιος πραγματευτὴς πρέπει νὰ γνωρίσῃ καλλίτερα τὴν ἀλλίθινὴν κατάστασιν ὄλων

¹) Οἱ Ἰδιοῦται εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἡμέρας, χωρὶς ναυτικῶν σχολείων, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς πράξεως, κατέστησαν ἀξιότατοι ναῦται, ὡσε πολλάκις ταξειδεύουσι καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

λων τῶν συντροφιῶν τῶν ἐξασφαλιζῶν τῆς πατρίδος τε, παρὰ ὁ ξένος, ὑποχρεώνει ἕτος τὸν πρῶτον διὰ μίαν ἀμοιβὴν, ἢ τις εἶναι συνήθως $\frac{1}{2}$ ἕως 1 τὰ ἑκατὸν ὅλης τῆς ἐξασφαλισθείσης ποσότητος, νὰ ἀπολογῆται δι' αὐτὴν, εἰάν οἱ ὑπ' αὐτῆ ἐκλεχθέντες ἐξασφαλισαὶ χρεωκοπήσωσι. Ταύτην τὴν συμπεφωνημένην ὑποχρέωσιν τὴν ὀνομάζουσιν οἱ πραγματευταὶ *Del credere* (ὑπὲρ τῆ ἐμπιστεύειν). ὄρα σελ. 58.

§. 39.

Ὅταν τις πραγματευτὴς διορίξῃ τὸν ἀνταποκριτὴν τε εἰς ἄλλον τόπον νὰ φροντίσῃ τὴν ἐξασφάλισιν, κινδυνεῖει πολλάκις νὰ πάθῃ μεγάλην ζημίαν, εἰάν δὲν μεταχειρισθῇ πολλὰ ταχέως τὰ καθήκοντα μέσα ἀσφαλείας. Ὁ κίνδυνος ἐν συντόμῳ συνίσταται εἰς τῆτο. Ὁ ξένος ἀνταποκριτὴς, ὅς τις πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὸν τόπον τε, δὲν τὴν ἐνεργεῖ, καὶ δηλοποιεῖ εἰς τὸν παραγγεῖλαντα, ὅτι τὴν ἐνήργησε. Ἡ εἰς τὰ γράμματά τε δὲν φανερώνει περὶ τῆς τελείως, ἢ ἐκφράζεται μὲ ἀσάφειαν. Διακινδυνεύει λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἐξασφάλισιν, καὶ ἂν ἔλθῃ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἀβλαβῆ, λογαριάζει δι' ἑαυτὸν ὡς δοθέντα τὰ ἐξασφάλιστρα, τῆς παραγγελίας τὰ προμήθευτρα, καὶ καθὼς κάμνουν σχεδὸν ὅλοι οἱ πραγματευταὶ, καὶ τὰ μεσιτικά, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ τί εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἰς μεσίτης. Ὁ Παραγγέλλων ὀφείλει νὰ ὑποφέρῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔξοδα, νομίζων τὸν ἀνταποκριτὴν τε ὡς πραγματευτὴν δίκαιον καὶ εἰλικρινῆ. Ἐὰν δὲ ποτε συμβῇ δυστύχημα εἰς τὸ διὰ θαλάσσης ἐρχόμενον πλοῖον καὶ φορτίον· τότε ὁ δόλιος ἀνταποκριτὴς θέλει ζητήσῃ νὰ εὕρῃ πλῆθος καταφυγίων καὶ προφάσεων, διατι δὲν ἐφρόντισεν ἢ δὲν ἠδυνήθη νὰ φροντίσῃ τὴν ἐξασφάλισιν. Ἐκ τῆς προξενῆνται πολλάκις διεξοδικώταται καὶ κακαὶ κρισολογίαι. Ἐὰν δὲ πρὸς τέτοις ὁ ἀνταποκριτὴς εἶναι ἀδύνατος, κινδυνεύει ὁ Παραγγέλλων νὰ χάσῃ τὸ πᾶν. Διὰ νὰ προλημβάνηται πρῶτα αὐτὸς ὁ δόλος μὲ ἀσφάλειαν, πρέπει νὰ συμβελεύσωμεν καθ' ἕνα, ὅς τις θέλει νὰ διορίσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ πρᾶγμα τε, ὅτι νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆ φίλτε ἀνευ ἀργοπορίας νὰ τῶ

σε. λη